

"En la lògica de la necessitat no hi ha lloc per a Déu"

Dv, 28/03/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc davant els parlamentaris italians. *Dijous 27 de març de 2014*

Interessos de partit, les lluites internes. Les energies dels que manaven en els dies de Jesús eren per a aquestes coses fins al punt que quan el Messies es manifesta als seus ulls no el reconeixen, fins i tot l'acusen de guarir en nom de Satanàs. Per escoltar de bon matí les paraules del Papa Francesc a la Basílica del Vaticà hi havia una bona part del Parlament italià, entre ells nou ministres i el President del Senat i de la Cambra, Pietro Grasso i Laura Boldrini. La primera lectura, treta del llibre de Jeremies, el profeta mostra donar veu al "lament de Déu" vers una generació que, el Papa observa, no va acceptar els seus missatgers i en el seu lloc es justifica pels seus pecats. "M'han donat l'esquena", cita el Papa Francesc, i comenta: "Aquest és el dolor del Senyor, el dolor de Déu". I aquesta realitat, continua, està també present en l'Evangeli del dia, el d'una ceguesa cap a Déu especialment pels caps del poble:

"El cor d'aquest poble, d'aquest grup amb el temps s'ha endurit tant, tant que era impossible escoltar la veu del Senyor. I de pecadors, han lliscat, han esdevingut corruptes. És tan difícil que un corrupte aconsegueixi tornar enrere. El pecador, sí, perquè el Senyor és misericordiós i ens espera a tots. Però el corrupte està fixat en les seves coses, i aquestes eren corruptes. Per això es justifiquen, perquè Jesús, amb la seva senzillesa, però amb la força de Déu, els feia nosa".

Persones, diu el Papa Francesc, que "han equivocat el camí. S'han resistit a la salvació de l'amor del Senyor i així han deixat la fe, d'una teologia de la fe a una teologia de la Llei":

"Han rebutjat l'amor del Senyor i aquesta negativa significava que ells estaven en un camí que no era la dialèctica de la llibertat que oferia al Senyor, sinó aquella lògica de la necessitat, on no hi ha lloc per al Senyor. En la dialèctica de la llibertat hi ha el bon Déu, que ens estima, ens estima tant! En canvi, en la lògica de la necessitat no hi ha lloc per a Déu: cal fer-ho, cal fer-ho, cal ... Han esdevingut de bon comportament. Homes de bona educació, però de mals costums. Jesús els anomena a ells, 'sepulcres emblanquinats'".

La quaresma, conclou el Papa Francesc, ens recorda que "Déu ens estima a tots" i que hem "de fer l'esforç d'obrir-nos" a Ell:

"En aquest camí de la Quaresma ens anirà bé, a tots nosaltres, pensar en aquesta invitació del Senyor a l'amor, a aquesta dialèctica de la llibertat on hi ha l'amor, i demanar-nos, tots: Estic jo en aquest camí? O tinc el perill de justificar-me i d'anar per un altre camí? un camí circumstancial, perquè no condueix a cap promesa. I preguem al Senyor que ens doni la gràcia d'anar sempre pel camí de la salvació, d'obrir-nos a la salvació que ve només de Déu, per la fe, no pel que proposen aquells "doctors de la Llei", que havien perdut la fe i regien el poble amb aquesta teologia pastoral de la Llei".

Traducció: Pere Prat -Catalunya Religió